

Adrian Păfunescu

"Repetabila povară"

Visit "[Repetabila povară](#)" on MotoLyrics.com

Cine are păfrină, pe păfmănt nu ăm gănd
Mai aude ăi-n somn ochii lumii plăngănd
Căf am fost, căf n-am fost, ori căf suntem cumină,
Astăzi ămbăfrănd ne e dor de păfrină.

Ce păfrină? Niăte oameni ce nu mai au loc
De atăia copii ăi de-ată nenoroc
Niăte cruci, ăncăf vii, respirănd tot mai greu,
Sunt păfrinăii aceătia ce ofteazăf mereu.

Ce păfrină? Niăte oameni, acolo ăi ei,
Care ătiu dureros ce e suta de lei.
De sunt tineri sau nu, dupăf actele lor,
Nu conteazăf deloc, ei albirăf de dor
Săf le fie copilul c-o treaptăf mai domn,
Căctăf muncăf ăm plus, ăi ce chin, căct nesomn!

Chiar acuma, cănd scriu, ca ăi cănd aă urla,
Eu ăi ătiu ăi ăi simt, păftimind undeva.
Ne-amintim, ăi de ei, dupăf lungi săfptăfmăni
Fii băfrăni ce suntem, cu păfrinăii băfrăni
Dacăf lemne ăi-au luat, dacăf oasele-i dor,
Dacăf nu au murit triăti ăm casele lor...
Ăntre ei ăi copii e-o prăsilăf de căni,
Ăzi e umbra de plumb a preazilnicei păni.

Cine are păfrină, pe păfmănt nu ăm gănd,
Mai aude ăi-n somn ochii lumii plăngănd.
Căf din toate ce sunt, cel mai greu e săf fii
Nu copil de păfrină, ci păfrinte de fii.

Ochii lumii plăngănd, lacrimi multe s-au plăns
Ănsăf pentru potop, ăncăf nu-i de ajuns.
Mai avem noi păfrină? Mai au dăniăii copii?
Pe păfmăntul de cruci, numai om săf nu fii,

UmiliĂxi de nevoi Ăyi cu capul plecat,
Ăžntr-un biet orĂfĂyel, Ăntr-o zare de sat,
Mai aĂyteaptĂf Ăyi-acum, semne de la strĂfmoĂyi
Sau scrisori de la fii cum c-ar fi norocoĂyi,
Ăži ca niĂyte stafii, ies arare la porĂxi
Despre noi povestind, ca de moĂyii lor morĂxi.

Cine are pĂfrinĂxi, ĂncĂf nu e pierdut,
Cine are pĂfrinĂxi are ĂncĂf trecut.
Ne-au fĂfcut, ne-au crescut, ne-au adus pĂcnĂf-aci,
Unde-avem Ăyi noi Ănsine ai noĂytri copii.
EnervanĂxi pot pĂfrea, cĂnd n-ai ce sĂf-i mai rogi,
Ăži Ăn genere sunt Ăyi niĂxel pisĂflogi.
Ba nu vĂfd, ba n-aud, ba fac paĂyii prea mici,
Ba-i nevoie prea mult sĂf le spui Ăyi explici,
CocoĂyaĂxi, cocĂrjaĂxi, Ăntr-un ritm infernal,
Te ĂntreabĂf de Ăytii pe vre-un Ăyef de spital.
Nu-i aĂya cĂf te-apucĂf o milĂf de tot,
Mai cu seamĂf de faptul cĂf ei nu mai pot?
CĂf povarĂf Ăi simĂxi Ăyi ei Ăytii cĂf-i aĂya
Ăži se uitĂf la tine ca Ăyi cĂnd te-ar ruga...

Mai avem, mai avem scurtĂf vreme de dus
Pe conĂytiinĂĂf povara acestui apus
Ăži pe urmĂf vom fi foarte liberi sub cer,
Se vor Ămputina cei ce n-au Ăyi ne cer.
Iar cĂnd vom Ăncepe Ăyi noi a simĂxi
CĂf povarĂf suntem, pentru-ai noĂytri copii,
Ăži abia Ăntr-un trist Ăyi departe tĂrziu,
CĂnd vom Ăti disperaĂxi veĂti, ce azi nu se Ăyti,
Vom pricepe de ce fiii uitĂf curĂnd,
Ăži nu vĂfd nici un ochi de pe lume plĂngĂnd,
Ăži de ce ĂncĂf nu e potop pe cuprins,
DeĂyi plouĂf mereu, deĂyi pururi a nins,
DeĂyi lumea Ăn care pĂfrinĂxi am ajuns
De-o vecie-i mereu zguduĂtf de plĂns.

Visit [Adrian PĂfunescu](#) page on [MotoLyrics.com](#), to get more lyrics and videos.